

Brev till Inga-Britt Ahlenius

Inlämnat vid s-träde
GRANSKNINGSKOMMISSIONEN
Ink 1998 -10- 3 0
173 - 98
981013
P.L.

Hej! Detta är ett personligt brev, och behöver sålunda inte diarieföras. Det är inte heller anonymt, namn och adress finns sist, även om jag inte precis hoppas att du tar kontakt. Du känner inte mej, men kan lätt ta reda på vem jag är.

I dagspressen 980228 gjorde du ett uttalande om polisiakttagelser vid tiden för palmemordet som för mej tydde på både rättskänsla och civilkurage. Eftersom du nog inte kommer någon vart på egen hand bestämde jag mej då för att skicka litet information vid ett senare tillfälle, därav detta brev.

Polisiakttagelserna är av två slag, dels män med walkie-talkies, dels övriga.

De förstnämnda har en ganska egendomlig historia. De har nämligen inte med palmemordet att göra. Männen jobbade för säks ryssrotel med att försöka ta en mycket hög militär på bar gärning i sin kontakt med öst. Det handlar om en betydligt högre uppsatt person än Wennerström på sin tid, fortfarande i livet, men numera pensionär. Hans skicklighet med döda brevlådor var betydande. Sålunda användes varje död brevlåda bara en gång. De var alltid belägna i gräsmattor. M, som jag inte tänker namnge, rastade flitigt sina två stora hundar varje dag. Vad skulle vara mer naturligt än att han ibland plockade upp eller lade ner något på en definierad plats? Vi tror att han använde ölkapsyler av ett visst märke.

Männerna var helt enkelt ute efter honom, för n:te gången i ordningen. Samtalen i radio spelades på sedvanligt sätt in av säks radiooperatör, som för enkelhets skull hade hand om all mobil trafik över hela landet (vid den tiden). Denne radiooperatör hördes av juristkommissionen, och påtalade förstas den pågående radiotrafiken i centrala staden under mordkvällen. Det blev viss uppståndelse, och bandet rekvirerades fram. Det kunde då inte påträffas. Då blev det ännu mer uppståndelse, och sedan producerades äntligen ett band, som inte utvisade någon sådan radiotrafik. Operatören ansågs ha blandat ihop dagarna. Du kan ju själv tala med honom.

Männerna hade alltså inget med mordet att göra. Men vem skulle tro dem? Det var en riktig höjdare på Bergsgatan, då hela toppgarnityret gjorde sina personliga förberedelser inför Operation Morgonrodnad, samtidigt som den ovetande ryssroteln arbetade ute på fältet i tillslagsområdet.

Operation Morgonrodnad var alltså AktionsGrupp Arla Grynings egen beteckning på tillslaget. Och de flesta övriga polisiakttagelser härrör härifrån.

AGAG är känt sedan tidigare. Om AGAG kan du läsa i ett till detta brev fogat PM. För att förstå tillslaget måste man dels känna till AGAG:s verksamhet, dels känna till på vems uppdrag de agerade. Det första har många, nåja några, rätt ut. Polisintendenten Östling har skapat sig en klar bild av tillslaget, med namn på underlydande och allt. Men han rapporterar inte, eftersom han tror att sossarna ligger bakom.

En annan man, Stig Jonasson, vid den tiden förbindelseman mellan RPS/Säk och UD har också rätt ut bilden, och till och med skrivit en bok om det, som kanske ska utges i vinter. Även han tror att sossarna ligger bakom.

Så är det inte, även om gänget verkade i skydd av den nyttige idioten Holmér, rörelsens handgångne man för obskyra jobb.

Mitt eget engagemang i fallet grundar sej på att min son blev mordhotad 1987 för en debattartikel i DN som jag skrivit. Jag ägnade därefter fem år att skaka fram den information jag behövde (jag ska ju föreställa professionell) för ett speciellt ändamål. Nämligen för att överbringa följande budskap: skulle hotbilden återuppstå kommer jag att svara med erforderliga medel, och på rätt nivå (dvs vid källan).

Det får väl betraktas som en ödets ironi att jag nuförtiden deltar i skyttetävlingar och vapensamlarträffar tillsammans med fotfolk från Operation Morgonrodnad.

Det sista som du behöver veta är följande. En trio av AGAG-män har suttit och styrt i palmegruppen sedan Holmér frånträdde. En sitter kvar ännu denna dag. Jag kan namnge dem, och du kan gissa dem, men där går gränsen för mitt engagemang.

Lund den 3 juni 1998

Ylf Lingärde
Civilingenjör
Lund

PS Iakttä alltid teledisciplin! Det är mer än en som lyssnar. DS

AGAG – en orientering

Sammanfattning av den orientering som ges till Säpos högre tjänstemän. Snarlika orienteringar ges till Högkvarteret och Statsrådsberedningen. Eftersom orienteringen inte lånas ut till andra, som endast får läsa den under uppsikt, har jag skrivit denna sammanfattning kort efter läsningen.

AGAG eller AktionsGrupp Arla Gryning är en nu existerande (PM:et är dagtecknat 1993) kriminell organisation, som troligen enbart består av polismän eller f.d. polismän. Tidigare, under 1970- och 80-talen, ingick även personer inom totalförsvaret och skytteväsendet.

Kända fakta grundar sig på två rapporter, samt aktuell spaning. De båda förstnämnda rapporterna sammanfattas nedan.

Den första härrör från en kollega, tillika känd skytt och dessutom medlem av landslaget på skridsko, som kontaktades och erbjöds medlemskap. Efter erhållen orientering avböjde emellertid kollegan, och skrev istället en rapport om saken.

Den andra rapporten härrör från ett tillslag i T-banan. (Jag hoppar över en långgrandig redogörelse och sammanfattar). Ordningspolisen hade upprättat en dold vapendetektor i T-banan i Solna Centrum för att söka gripa ett ungdomsgäng som oroade omgivningen med stiletter och knivar. Plötsligt fick man syn på en propert klädd man i övre medelåldern, som bevisligen bar en SIG-pistol i ett ytterst professionellt hölster, dessutom med patron i patronläget, skulle det visa sig.

Mannen greps omedelbart, men förvirring uppstod när det visade sig vara en kollega. Man bad om ursäkt och stod i begrepp att släppa mannen då en skarpsynt nybliven polisassistent upptäckte att "tjänstevapnet" saknade serienummer.

Mannen greps på nytt, trots ytterst kraftiga protester, och nu även hotelser, och fördes till stationen där han förklarades anhållen. Efter ett utomordentligt resultatlöst förhör släpptes han av jourhavande åklagare. Vapnet togs i beslag.

Vapnet transporterades till SKI i Linköping, som avgav ett ytterst intressant utlåtande. Pistolens serienummer hade avlägsnats med en numeriskt styrd verktygsmaskin. Med mycket stor precision hade även ett lager metall under serienumret avlägsnats. Ett nytt stycke metall hade infogats på samma ställe och slipats och blånerats så att ytan för ögat tedde sig blank och orörd. Numret kunde inte framkallas med någon nu känd kriminalteknisk metod. SKI kunde avge en funktionell beskrivning på typen av kvalificerad verkstad som utfört arbetet.

Men SIG Sauer tillhör de vapentillverkare som även ger vapnen ett hemligt dolt serienummer. Det extra serienumret slås in på en liten klack på mantelns insida, som sedan slipas bort. Men numret finns bevarat i metallens struktur.

SKI konstaterade att det dolda numret fanns bevarat. Ytan beströks med fluorescerande färg och en svag ström leddes genom metallen, varvid det dolda numret framträdde.

Vapnet kunde därmed spåras. Det hade aldrig tillhört polisen. Det var inköpt i en vapenhandel i Schweiz, som sålt 28 identiska vapen till en högre svensk polistjänsteman som betalat kontant.

rel.

2000-01-19 10:00

AGAG anses omfatta 25 man, tillfälligtvis dock upp till 28. Alla är (sedan cirka 1990, tidigare förekom även några militärer) polismän, eller nyligen pensionerade sådana. Ungefär hälften är kända (jag kan nog namnge de allra flesta dock). Alla kända medlemmar är duktiga skyttar, ofta med i civila sammanslutningar såsom Magnumklubben eller den så kallade Stockholms Försvarsskytteförening. 2/11

Frågan om enbart polismän och f.d. polismän ingår är dock omdiskuterad.

De är också utan undantag duktiga idrottsmän eller åtminstone motionärer i god form. Vittnesmål finns från en gymnastiksal hos Räddningstjänsten, som hyrts flerfaldiga gånger. Därvid har 2 st Tysta Jakob (docka) förbrukats vid olika närstridsövningar.

Ett infiltrationsförsök mot AGAG har gjorts, vilket inledningsvis lyckades. Tyvärr omkom spanaren i en jaktolycka i Halland den 16 oktober 1986, där samtliga medlemmar i jaktlaget var AGAG-medlemmar. Olyckan refererades utförligt i pressen, med undantag av jägarnas civila yrken (poliser). Offret träffades på ett oförklarligt sätt i tinningen under ett eftersök, av en kula från grannens vapen. Olyckan utreddes men ansågs oförklarlig. Den kriminaltekniska undersökningen noterade några egendomliga släpspår i terrängen, som dock inte kunde kopplas till händelsen. ←

Det är inte känt om eller hur infiltratören avslöjades.

Följande händelse är inte med i PM:et, men jag tar med den ändå, eftersom Lars Borgnäs fäst min uppmärksamhet vid saken, och även gjort ett TV-program om den. År 1992 omtalade den ganska äventyrlige reservofficeren och kaptenen (namn) i Växjö för sina vänner att han stött på en extremistisk sammanslutning av poliser och militärer. Kort därefter påträffades han död, skjuten med 5 st 9 mm kulor i ryggen. Mordutredningen anmärkte att träffbilderna var osedvanligt tät med tanke på det bedömda skotthållet. Någon gärningsman påträffades aldrig.

AGAG:s ledningsstruktur och organisationsstruktur är i stort okända (enligt den cirkulerande promemorian – i mina memon står det åtskilligt mer). Dagliga aktiviteter är ganska väl kända (anonyma hot mot domare och åklagare), men övergripande ideologier och strategier är inte närmare kända. Dock har flera medlemmar ett förflutet i BSS, Bevara Sverige Svenskt.

Finansieringen är okänd (se dock mitt PM om den illegala telekontroll som drivs kommersiellt av AGAG i Sthlm, där hugade spekulanter kan prenumerera månadsvis på alla samtal på önskat telefonnummer inom AXE-systemet. Taxan är marknadsanpassad efter vad som är möjligt att ta ut, men ligger för ett typiskt nummer på 3.000-5.000 kr/månad).

När det gäller AGAG:s Operation Morgonrodnad år 1986, se separat PM.

AGAG är rikstäckande, med tyngdpunkten i Stockholm, och därefter RPS/Säk Skåne, f d Säk/Malmöhus. En slags mc-gängliknande 'hangarounds' finns även. Dessa kallas kampgrupper, och en lokal sådan finns i Helsingborg.

AGAG har numera ganska hög medelålder. Många medlemmar är nyligen pensionerade poliser

som disponerar sin tid. Rekryteringsförsök görs vanligen mot lämpliga kolleger i åldersspannet 45-55 år.

Kommentar: FBI sprängde för några år sedan en liknande organisation inom de egna leden, som hann begå ett tiotal politiska mord. Oftast på lägre politiker som förespråkade vapenkontroll eller insyn inom polisen. Några band mellan denna organisation och AGAG är dock inte kända.

De minimis non curat lex.